

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 76.315 van 13 oktober 1998
in de zaak A. 41.360/XII-1418.**

In zake : Maria VERSTREPEN,
wonende te LEUVEN,
Frederik Lintstraat 65

tegen :

de stad LEUVEN.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Maria VERSTREPEN op 6 oktober 1989 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 15 juni 1989 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven haar, met verlies van wedde, schorst voor dertig dagen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 28 april 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 juni 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
D. SOCQUET, die loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor
de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat het bestreden besluit als
volgt is gemotiveerd :

"Aangezien uit het onderzoek voldoende blijkt dat
mevrouw VERSTREPEN herhaaldelijk geweigerd heeft
de haar opgelegde opdrachten uit te voeren en dat zij
de tevens bepaalde taken heeft verwaarloosd;

Aangezien in een normale hiërarchie niet kan geduld
worden dat personeelsleden opgelegde opdrachten, die
verenigbaar zijn met hun statuut en graad, weigeren
uit te voeren, vermits daardoor de werking van de
ganse stadsadministratie in het gedrang komt;

Aangezien het betrokken personeelslid ruimschoots
de kans gekregen heeft om zich te verantwoorden doch
uit haar verklaringen geenszins blijkt dat zij ook
maar één geldig argument heeft om haar negatieve
houding te verklaren;

Aangezien het dan ook aangewezen is mevrouw
VERSTREPEN bij wijze van laatste verwittiging een
betekenisvolle tuchtmaatregel op te leggen";

2. Overwegende dat verzoeksters eerste annu-
latiemiddel "miskenning van de beginselen van behoorlijk
bestuur" luidt; dat zij het als volgt uiteenzet :

"Verzoekster is opsteller en volgde de provinciale
leergangen voor administratief recht waar zij het
diploma van administratief recht, hogere cyclus,
behaalde. Een ambtenaar in overheidsdienst mag
verwachten een werk te worden opgedragen dat overeen-
komt met zijn graad en vorming. Dit tenminste kan in
redelijkheid worden aangenomen aan de grondslag te

liggen van een behoorlijk en zorgvuldig uitgeoefend bestuur.

Verzoekster stelt vast dat haar opdracht, die nooit schriftelijk werd vastgelegd, niet met deze doelstelling overeenkomt. Het betreft namelijk het afschrijven van de investeringsuitgaven voor de dienstjaren 1977 tot 1987, het aan elkaar plakken van twee fiches en lijntjes trekken. Op de eerste plaats dient deze opdracht normalerwijze te worden toevertrouwd aan de dienst Financiën en niet aan de dienst Welzijn. Na het overbrengen van genoemde posten op fiches werd verzoekster opgedragen deze zelfde gegevens ook nog eens te typen. Dit uitsluitend typewerk komt geenszins met haar opleiding overeen. De aard van dit werk, gekoppeld aan de bijzondere omstandigheden waarin het diende te worden uitgevoerd -verzoekster werd door haar diensthoofd in een quasi hermetische afzondering gedwongen-, staat toe eraan te twijfelen of aan deze situatie wel uitsluitend de wens voorstond een behoorlijk bestuur te organiseren.";

2.1. Overwegende dat het middel betrekking heeft op die opdrachten waarvan in het bestreden besluit wordt vastgesteld dat verzoekster ze weigerde uit te voeren;

Overwegende dat de beslissing waarbij het bestuur aan een ambtenaar een bepaalde taak opdraagt, een uitvoerbare beslissing is; dat dit betekent dat de ambtenaar die beslissing moet uitvoeren ook al acht hij ze onwettig; dat in dat laatste geval hij zich wel tot een bevoegde overheid kan wenden om aan de uitvoerbaarheid een voorlopig of definitief einde te doen maken, doch dat hij ook dan in afwachting van de uitspraak van de aangesproken overheid de beslissing moet blijven uitvoeren; dat bij wijze van uitzondering hij ab initio niet tot uitvoering gehouden is wanneer de beslissing zo flagrant onwettig is dat hij ze voor onbestaande mag houden;

Overwegende te dezen dat verzoekster in haar middel doet alsof het feit dat, naar haar gevoelen, haar onwettig een taak werd opgedragen volstaat opdat ze ongestraft zou mogen weigeren die taak uit te voeren;

dat ze, in de logica van die opvatting, niet eens pretendeert en dus ook niet eens poogt aan te tonen voor een zo grove onwettigheid te staan dat ze de haar gegeven bevelen mocht negeren;

Overwegende dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat verzoeksters tweede annulatiemiddel "schending van de rechten van verdediging" luidt; dat zij het als volgt uiteenzet :

"Het dossier betreffende de tuchtprocedure werd aangelegd zonder inventaris van de stukken. Alhoewel er terzake geen wettelijke verplichting bestaat en deze inventaris als vormvereiste oplegt, vereist de rechtszekerheid dat dergelijk dossier in tuchtzaken geen enkele betwisting zou laten bestaan omtrent de inhoud ervan. Het ligt voor de hand dat de rechten van verdediging daar rechtstreeks afhankelijk van zijn.";

3.1. Overwegende dat met betrekking tot de samenstelling van het tuchtdossier het recht van verdediging van de tuchtrechtelijk vervolgde ambtenaar vergt dat in het dossier dat aan de beslissende overheid wordt overgelegd, geen stukken voorkomen waarop de ambtenaar geen kritiek heeft vermogen uit te oefenen en alle stukken voorkomen die er op vraag van de ambtenaar werden in neergelegd;

Overwegende dat het inventariseren van de stukken van het tuchtdossier kan bijdragen tot het bewezen zijn van dat respecteren van het recht van verdediging; dat, tenzij het opstellen van een inventaris formeel is opgelegd, bij afwezigheid van een inventaris echter niet zonder meer besloten mag worden tot een schending van het recht van verdediging; dat er op zijn minst een redelijke twijfel moet bestaan over het ongeschonden gebleven zijn van dat recht; dat het zaak van de verzoekende partij is op zijn minst een begin van bewijs voor die redelijke twijfel te leveren;

dat te dezen verzoekster daar niet toe gekomen is; dat zij in haar memorie van wederantwoord wel schrijft :

"Aangezien het evident deel uitmaakt van de rechten van de verdediging dat verweerster een volledig samengesteld dossier samenstelt dat behoorlijk geïnventarieerd is. Dat uit dit dossier dan zou blijken dat in zitting van 27.2/2.3.87, nr. 9, blz. 18 punt 124 beslist werd dat de taak van verzoekster duidelijk omschreven dient te worden (wat echter niet gebeurde).";

dat de vraag naar de volledige samenstelling van het tuchtdossier en de vraag naar de inventarisatie van dat dossier echter twee verschillende vragen zijn; dat om binnen het raam van haar annulatiemiddel te blijven, verzoekster minstens het vermoeden had moeten wekken dat het stuk over de "zitting van 27.2/2.3.87" -dat zij duidelijk voordelig voor haar acht- een stuk was dat op haar vraag in het tuchtdossier werd neergelegd en toch niet aan de beslissende overheid werd overgelegd;

Overwegende dat niet gebleken is dat het middel de vernietiging van het bestreden besluit kan verantwoorden; dat in die zin het middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat verzoeksters derde annulatiemiddel "schending van het gelijkheidsbeginsel" luidt; dat zij het als volgt uiteenzet :

"Het overige personeel van de dienst Welzijn kreeg verbod om enig contact met verzoekster te onderhouden; in tegenstelling tot de ander personeelsleden kon verzoekster de notulen van het College niet inzien; verzoekster werd afgezonderd in een klein lokaal zonder telefoon; het gebruik van het copieerapparaat werd haar, integenstelling tot de andere personeelsleden van haar graad, ontnomen. Dergelijke ongelijke behandeling is een discriminatie die als machtsoverschrijding dient te worden aanzien. Indien in dergelijke omstandigheden de dienst niet of onvoldoende wordt uitgeoefend, is het betwistbaar dat verzoekster hiervoor verantwoordelijk kan worden gesteld en een tuchtstraf kan worden opgelegd. Eerder bekomt het bestuur ingevolge zijn onzorgvuldig en

discriminatoir optreden een situatie waarvoor het zelf de verantwoordelijkheid draagt.";

4.1. Overwegende dat verzoekster niet duidelijk maakt hoe, verondersteld dat ze reëel zijn, de door haar aangehaalde feiten de verwezenlijking van de haar opgedragen taak konden hinderen, laat staan onmogelijk maken; dat in dezelfde veronderstelling, indien die feiten ten opzichte van verzoekster als een ongeoorloofde discriminatie zouden moeten worden aangemerkt, dan nog, om de reden vermeld bij het onderzoek van het eerste middel, die laakbare houding van de overheid voor verzoekster, geen geoorloofde reden voor werkweigering kon zijn;

Overwegende dat het derde middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op dertien oktober 1900 achtennegentig,
door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.